

дордѣ се завърне. Слѣдъ това той се завърналъ въ гората и заживѣлъ свободенъ горски животъ.

Вжглищарьтъ билъ много доволенъ първия день: Облеченъ чисто, напрѣсканъ съ миризми, седѣлъ на трона и нищо не похващаль; ялъ най-вкусни гостби и давалъ разни заповѣди. На вториятъ день министритѣ дошле при него за съвѣтъ. Единиятъ го попиталъ, какъ да се поправятъ пжтищата; другиятъ — какъ да обучаватъ войниците; третиятъ — какъ да осждятъ злосторниците и пр. А той се чудѣлъ какъ да имъ отговори. Най-послѣ слѣдъ дълго мълчане казалъ: „Правете, както знаете!“

Отъ много мислене вжглищарьтъ се разболѣлъ и прѣстаналъ да яде. Повикали лѣкари да го лѣкуватъ, но нищо не помагало. На третия день министритѣ пакъ дошле за нови съвѣти. Той пакъ мислилъ, мислилъ и казалъ: „Правете, както знаете!“ Тѣ се върнали по домоветѣ си отчаяни и нищо не похващали. Работитѣ на царството тръгнали много злѣ: пжтищата запустѣли, войниците неумѣяли какъ да защищаватъ отечеството, пари нѣмало да се подържатъ училищата и народътъ станалъ много простъ и бѣденъ.

Омръзнало на народа отъ тази царска игра, та се разбунтувалъ и наказалъ и двамата: изпждилъ вжглищаря въ гората, а стария царъ свалилъ отъ прѣстола и поставилъ на негово мѣсто по-уменъ царъ. На новия царъ народътъ отнѣлъ правото да издава самъ заповѣди, а далъ това право на особени свои избраници, наречени *депутати*. Тѣ редѣли законитѣ на царството, а царьтъ ги само подписвалъ и наглеждалъ министритѣ да ли си вършатъ работата добрѣ. Когато управлявали добрѣ, той ги награждавалъ, а